

ALGORYTMY I STRUKTURY DANYCH

WYKŁAD IV (materiały pomocnicze)

Struktury danych, listy i słowniki

Polsko Japońska Wyższa Szkoła Technik Komputerowych

Warszawa, 23 listopada 2008

Plan wykładu:

- lista:
 - operacje na listach,
 - implementacje list,
- stos:
 - algorytm DFS przechodzenia grafu,
 - algorytm obliczania wartości wyrażeń arytmetycznych,
- kolejka:
 - algorytm BFS przechodzenia grafu,

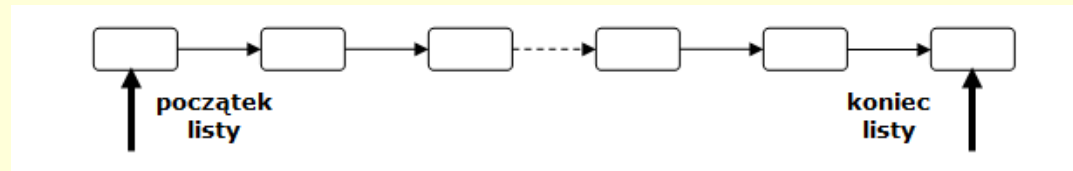
Plan wykładu c.d.:

- słownik:
 - implementacja w tablicy haszującej,
 - drzewa poszukiwań binarnych BST,
 - drzew poszukiwań binarnych AVL,
- sortowanie przy użyciu drzew poszukiwań binarnych.

Lista

Lista – operacje na listach

Idea. *Listą* nazywamy liniową strukturę danych, w której potrafimy wyróżnić element pierwszy (początek listy) oraz element ostatni (koniec listy).

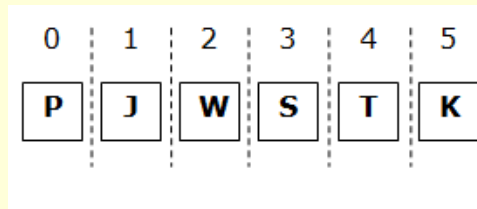

Często używane operacje:

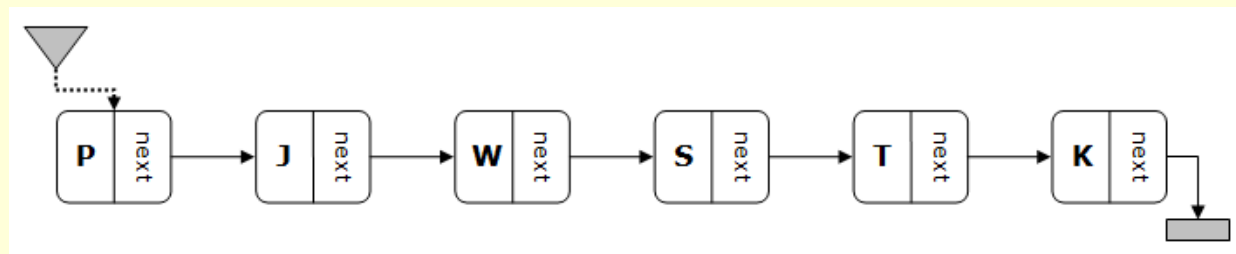
- sprawdzenie, czy lista jest pusta,
- sprawdzenie, czy element znajduje się w liście,
- wstawienie elementu na początek/koniec/w dowolne miejsce listy,
- usunięcie elementu z listy,
- utworzenie podlisty,
- połączenie list,
- itd.

Lista – implementacja list

Implementacja statyczna. Tablica, w której zgodnie z porządkiem listy, zapisane są jej elementy, np.:

Implementacja dynamiczna. Struktura dowiązaniowa, w której zgodnie z porządkiem listy, zapisane są jej elementy, np.:

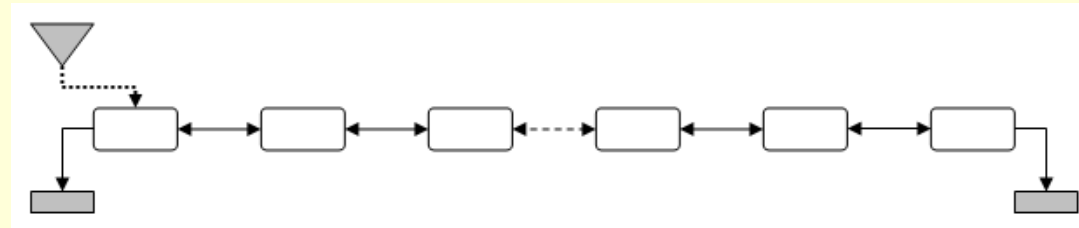

Pytanie. Jaka jest złożoność przedstawionych operacji na listach w zależności od rodzaju implementacji struktury danych?

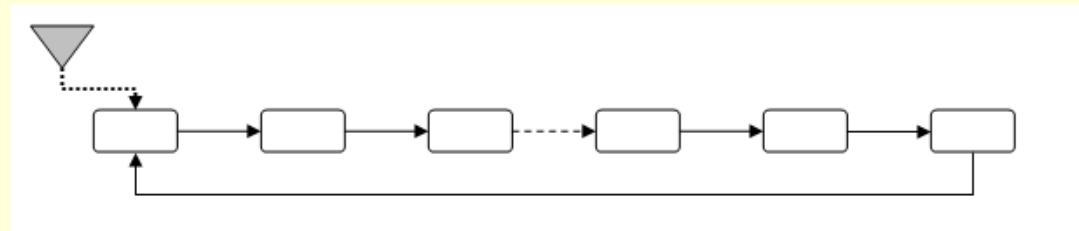
Lista – implementacja list

Dla struktury dowiązaniowej wyróżniamy także listy:

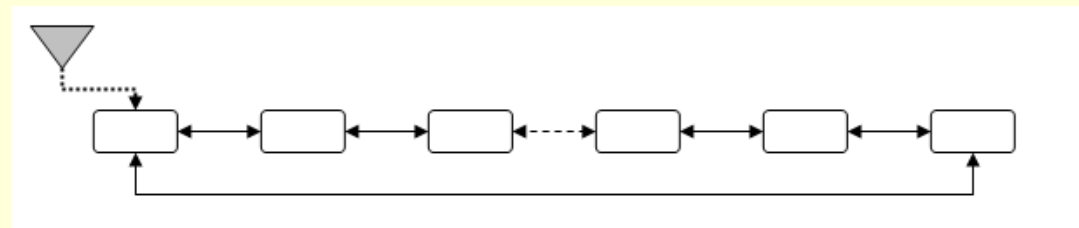
- dwustronne

- cykliczne

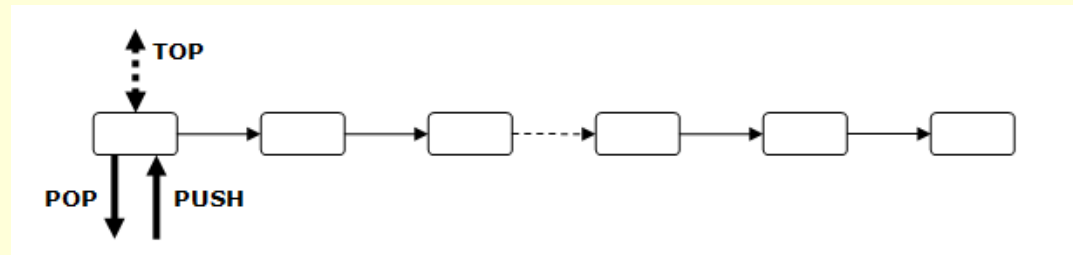
- dwustronne i cykliczne.

Stos

Stos

Idea:

Specyfikacja stosu:

- sygnatura:
 - $\langle E \cup S \cup \{true, false\}, empty, top, push, pop \rangle$, gdzie S jest uniwersum multizbiorów,
 - $empty : S \rightarrow \{true, false\}$,
 - $top : S \rightarrow E$,
 - $push : S \times E \rightarrow S$,
 - $pop : S \rightarrow S$,

Stos

Specyfikacja stosu (c.d.):

- aksjomaty:

- $top(push(s, e)) = e,$

- $pop(push(s, e)) = s,$

- $\neg empty(s) \Rightarrow push(pop(s), top(s)) = s,$

- program `while (!empty(s)) s=pop(s);` ma własność stopu.

Twierdzenie. *Dowolna struktura, która spełnia aksjomaty specyfikacji stosu jest izomorficzna z pewną standardową strukturą stosów.*

Stos – algorytm DFS przechodzenia grafu

Rozwiązanie.

```
void DFS(Graph g, Vertex v) {
    Stack s; // stos jest początkowo pusty
    Vertex tmp;

    s=wstaw_i_oznacz_wierzchołek(s,v);
    while (!empty(s)) {
        tmp=top(s);
        s=pop(s);
        wypisz_wierzchołek(tmp);
        wstaw_i_oznacz_nieoznaczone_wierzchołki_sąsiednie(s,tmp,g);
        // wstawianie odbywa się w ustalonym porządku
    }
}
```

Pytanie. Jaka jest złożoność czasowa algorytmu DFS względem operacji na stosie?

Zadanie. Prześledź działanie algorytmu DFS na dowolnym 8-wierzchołkowym grafie wejściowym, którego wierzchołki etykietowane są literami, a kolejność wstawiania wierzchołków nieoznaczonych do stosu jest zgodna z porządkiem alfabetycznym etykiet.

Stos – algorytm obliczania wartości wyrażeń arytmetycznych

Założenia. Obliczamy wartość niepustego, poprawnego, w pełni nawiasowanego wyrażenia arytmetycznego zdefiniowanego nad alfabetem znaków

$$\Sigma = \{0, 1, 2, \dots, 9\} \cup \{+, -, \cdot, /\} \cup \{(,)\}.$$

Idea algorytmu. Niech w będzie wyrażeniem wejściowym, wtedy:

- utwórz dwa puste stosy arg i opr , odpowiednio *stos argumentów* i *stos operatorów*,
- dopóki w nie jest wyrażeniem pustym wczytaj z początku wyrażenia w token t , jeżeli:
 - t jest liczbą, wykonaj $push(arg, t)$,
 - t jest operatorem, wykonaj $push(opr, t)$,
 - t jest znakiem $)$, wykonaj kolejno
 $x = top(arg)$, $arg = pop(arg)$,
 $y = top(arg)$, $arg = pop(arg)$,
 $push(arg, y \ top(opr) \ x)$, $pop(opr)$,
 - usuń token t z początku wyrażenia w ,
- wartość wyrażenia w jest równa $top(arg)$.

Stos – algorytm obliczania wartości wyrażeń arytmetycznych

Zadanie. Prześledź działanie algorytmu obliczania wartości wyrażenia arytmetycznego dla dowolnego 5-cio operatorowego wyrażenia wejściowego.

Pytanie. Jaka jest złożoność czasowa przedstawionego algorytmu wyliczania wartości wyrażeń arytmetycznych mierzona liczbą operacji na obu stosach?

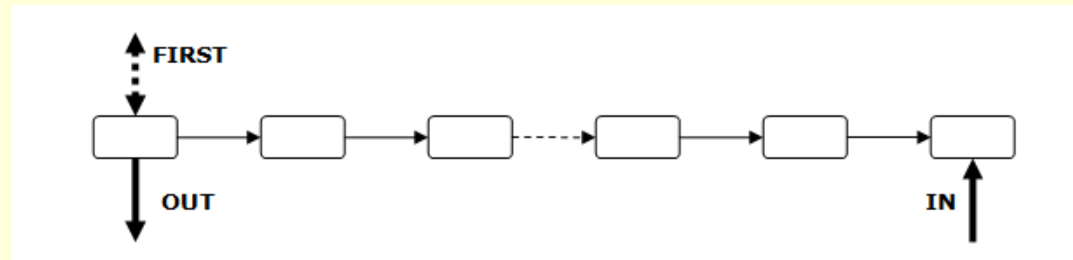
Pytanie. Jaka jest maksymalna możliwa wysokość stosu argumentów arg , dla wyrażenia zbudowanego z n argumentów?

Pytanie. Jaka jest maksymalna możliwa wysokość stosu operatorów opr , dla wyrażenia zbudowanego z n operatorów?

Kolejka

Kolejka

Idea:

Specyfikacja kolejki:

- sygnatura:
 - $\langle E \cup Q \cup \{true, false\}, empty, first, in, out \rangle$, gdzie Q jest uniwersum multizbiorów,
 - $empty : Q \rightarrow \{true, false\}$,
 - $first : Q \rightarrow E$,
 - $in : Q \times E \rightarrow Q$,
 - $out : Q \rightarrow Q$,

Kolejka

Specyfikacja kolejki (c.d.):

- aksjomaty:

- $\neg \text{empty}(in(q, e))$,
- $\text{empty}(q) \Rightarrow \text{first}(in(q, e)) = e$,
- $\text{empty}(q) \Rightarrow \text{out}(in(q, e)) = q$,
- $\neg \text{empty}(q) \Rightarrow \text{first}(in(q, e)) = \text{first}(q)$,
- $\neg \text{empty}(q) \Rightarrow in(\text{out}(q), e) = \text{out}(in(q, e))$,
- program `while (!empty(q)) q=out(q);` ma własność stopu.

Twierdzenie. *Dowolna struktura, która spełnia aksjomaty specyfikacji kolejki jest izomorficzna z pewną standardową strukturą kolejek.*

Kolejka – algorytm BFS przechodzenia grafu

Rozwiązanie.

```
void BFS(Graph g, Vertex v) {
    Queue q; // kolejka jest początkowo pusta
    Vertex tmp;

    q=wstaw_i_oznacz_wierzchołek(q,v);
    while (!empty(q)) {
        tmp=first(q);
        q=out(q);
        wypisz_wierzchołek(tmp);
        wstaw_i_oznacz_nieoznaczone_wierzchołki_sąsiednie(q,tmp,g);
        // wstawianie odbywa się w ustalonym porządku
    }
}
```

Pytanie. Jaka jest złożoność czasowa algorytmu BFS względem operacji na kolejce?

Zadanie. Prześledź działanie algorytmu BFS na dowolnym 8-wierzchołkowym grafie wejściowym, którego wierzchołki etykietowane są literami, a kolejność wstawiania wierzchołków nieoznaczonych do stosu jest zgodna z porządkiem alfabetycznym etykiet.

Słownik

Słownik

Idea (model standardowy słownika):

- $\langle E \cup D \cup \{true, false\}, empty, member, insert, delete, any \rangle$, gdzie D jest uniwersum zbiorów,
- $empty(d) \equiv_{df} (d = \emptyset)$,
- $member(d, e) \equiv_{df} (e \in d)$,
- $insert(d, e) =_{df} (d \cup \{e\})$,
- $delete(d, e) =_{df} (d \setminus \{e\})$,
- $any(d)$, dowolna operacja, której rezultatem jest pewien element zbioru d .

Specyfikacja słownika:

- sygnatura:
 - $\langle E \cup D, empty, member, insert, delete, any \rangle$,
 - $empty : D \rightarrow \{true, false\}$,
 - $member : D \times E \rightarrow \{true, false\}$,

Słownik

Specyfikacja słownika (c.d.):

- sygnatura:

- $insert : D \times E \rightarrow D$,

- $delete : D \times E \rightarrow D$,

- $any : D \rightarrow E$,

- aksjomaty:

- $member(d, e) \equiv P(d, e)$, gdzie P jest następującym programem

```
E tmp;
```

```
while (!empty(d)) {
```

```
    tmp=any(d);
```

```
    if (tmp==e) return true; else d=delete(d,tmp);
```

```
}
```

```
return false;
```

Słownik

Specyfikacja słownika (c.d.):

- aksjomaty:

- $empty(d) \equiv \neg \exists e \in E (member(d, e))$,
- $\neg empty(d) \Rightarrow member(d, any(d))$,
- $member(insert(d, e), e)$,
 $e \neq e' \Rightarrow member(d, e') \equiv member(d, insert(d, e))$,
- $\neg member(delete(d, e), e)$,
 $e \neq e' \Rightarrow member(d, e) \equiv member(delete(d, e'), e)$,
- program `while (!empty(d)) d=delete(d,any(d));` ma własność stopu.

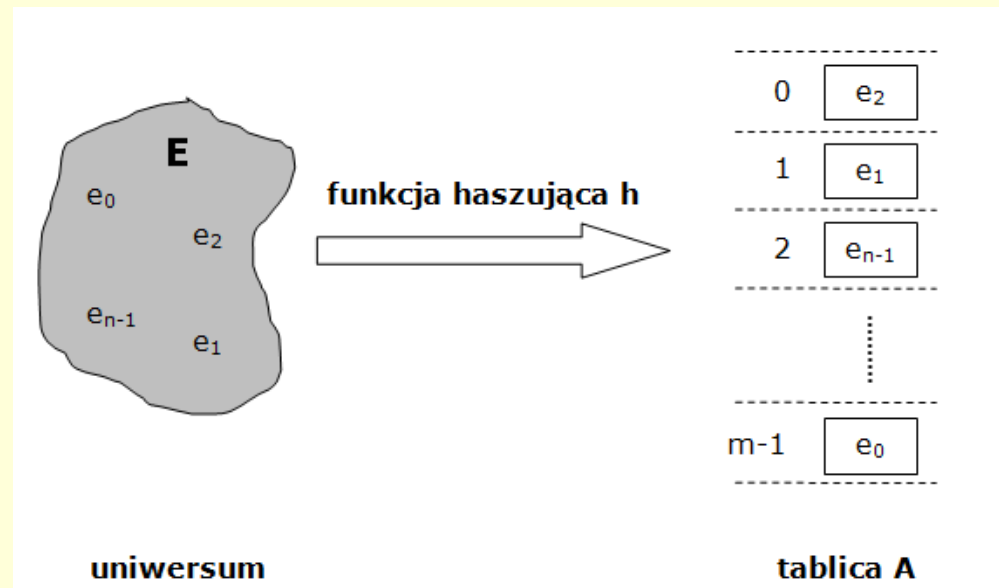
Twierdzenie. Dowolna struktura, która spełnia aksjomaty specyfikacji słownika jest izomorficzna z pewną standardową strukturą słowników z dokładnością do operacji $any : D \rightarrow E$.

Słownik

(implementacja w tablicy haszującej)

Słownik – implementacja w tablicy haszującej

Idea. Niech E będzie uniwersum elementów słownika d , gdzie $|E| = n$. *Tablicą haszującą* nazywamy parę (A, h) , gdzie A jest m -elementową tablicą, a $h : E \rightarrow \{0, 1, \dots, m - 1\}$ funkcją haszującą.

Zadanie. Podaj przykład tablicy haszującej dla implementacji słownika, którego uniwersum elementów to zbiór liczb $\{0, 1, 2, \dots, 999\}$.

Słownik – implementacja w tablicy haszującej

Trudności w implementacji. Jak dobrać długość m tablicy A ? Przypadki do rozważenia:

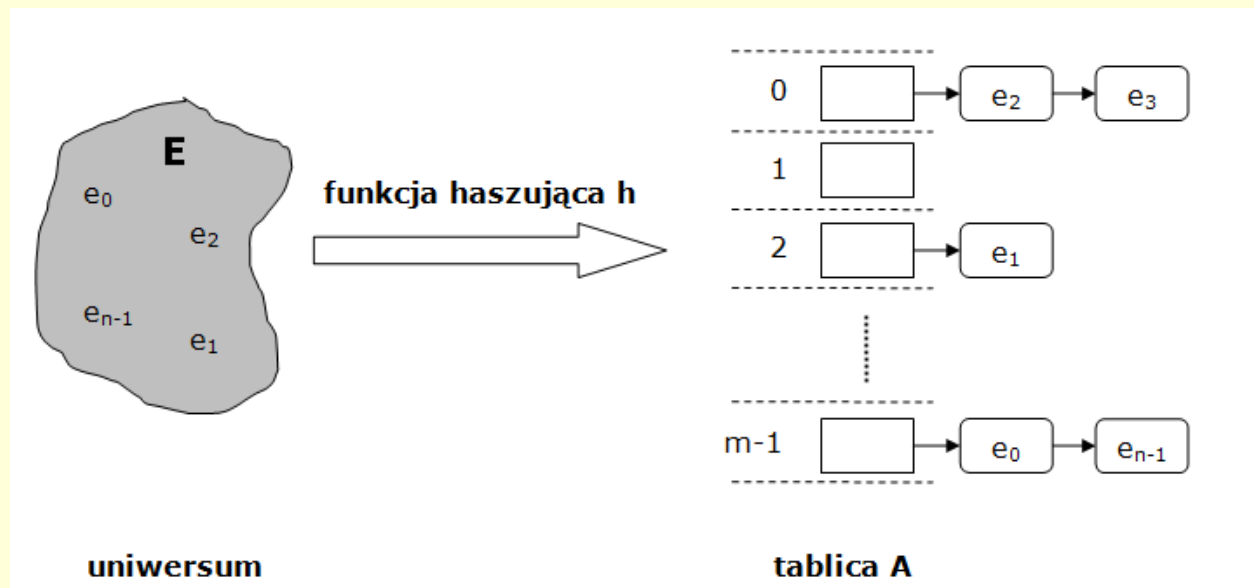
- $m > n$, wtedy istnieje funkcja haszująca h różnowartościowa, struktura tablicy haszującej jest nieefektywna pamięciowo – nie wszystkie elementy tablicy A są wykorzystywane,
- $m = n$, wtedy istnieje funkcja haszująca h różnowartościowa i „na”, dla słowników „rzadkich”, tj. gdy nie wszystkie elementy uniwersum słownika są wykorzystywane (np. słowniki językowe dla słów ograniczonej długości nad ustalonym alfabetem) struktura tablicy haszującej jest nieefektywna pamięciowo – nie wszystkie elementy tablicy A są wykorzystywane,
- $m < n$, wtedy:
 - dla słowników „rzadkich” udaje się w praktyce znaleźć funkcję haszującą h różnowartościową i „na”,
 - dla słowników „gęstych”, tj. gdy prawie wszystkie elementy uniwersum słownika są wykorzystywane, nie udaje się w praktyce znaleźć funkcji haszującej h różnowartościowej i „na” albo taka funkcja nie istnieje,

W tym przypadku bardzo często występuje tzw. *problem kolizji*, tj. dla dwóch różnych elementów $e_1, e_2 \in E$ zachodzi $h(e_1) = h(e_2)$.

Słownik – implementacja w tablicy haszującej

Trudności w implementacji. Jak rozwiązać problem kolizji?

Rozwiązanie. W miejsce tablicy elementów uniwersum słownika stosujemy tablicę kolejek, w których to kolejkach przechowujemy wszystkie elementy, dla których wartość funkcji haszującej jest identyczna.

Słownik – implementacja w tablicy haszującej

Trudności w implementacji. Jak znaleźć właściwą funkcję haszującą?

Fakt. W przypadku ogólnym problem ten jest nadal otwarty!

Rozwiązanie. Podejście standardowe:

- ustalić odwzorowanie różnowartościowe zbioru E elementów uniwersum w zbiór liczb naturalnych, tj. dla każdego $e \in E$ ustalamy w sposób jednoznaczny liczbę naturalną i_e ,
- użyć haszowania:
 - *modularnego*, gdzie $h(i_e) = i_e \bmod m$, dla m będącego liczbą pierwszą nie zbyt bliską potędze 2,
 - *przez mnożenie*, gdzie $h(i_e) = \lfloor m(a \cdot k - \lfloor a \cdot k \rfloor) \rfloor$, dla $0 < a < 1$,
 - *uniwersalnego*, z adresowaniem otwartym, itd.

Słownik – implementacja w tablicy haszującej

Twierdzenie. Niech (A, h) będzie tablicą haszującą długości m z kolejkami, będącą implementacją słownika d dla uniwersum elementów E , gdzie $|E| = n$. Jeżeli koszt wyznaczenia wartości funkcji haszującej h , dla dowolnego elementu $e \in E$ jest stały, to:

- $member(d, e)$ – sprawdź, czy element e należy do kolejki $A[h(e)]$, złożoność średnia $O(1 + \frac{n}{m})$, pesymistyczna $O(n)$,
- $insert(d, e)$ – jeżeli $member(d, e) = false$, wstaw element e do kolejki $A[h(e)]$, złożoność średnia $O(1 + \frac{n}{m})$, pesymistyczna $O(n)$,
- $delete(d, e)$ – jeżeli $member(d, e) = true$, usuń element e z kolejki $A[h(e)]$, złożoność średnia $O(1 + \frac{n}{m})$, pesymistyczna $O(n)$.

Wniosek. Tablica haszująca może być implementacją słownika o stałym oczekiwanym czasie działania operacji słownikowych.

Wniosek. Tablica haszująca może być implementacją słownika o liniowym pesymistycznym czasie działania operacji słownikowych.

Pytanie. Jak zaimplementować operację słownikową *empty* w przypadku tablicy haszującej tak, aby złożoność tej operacji była stała?

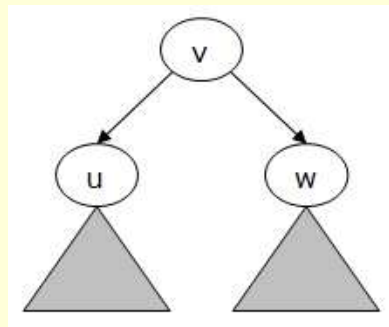
Słownik

(drzewa poszukiwań binarnych BST)

Słownik – drzewa poszukiwań binarnych BST

Definicja. Drzewem binarnych poszukiwań BST nazywamy drzewo binarne $G = (V_G, E_G, et)$, gdzie:

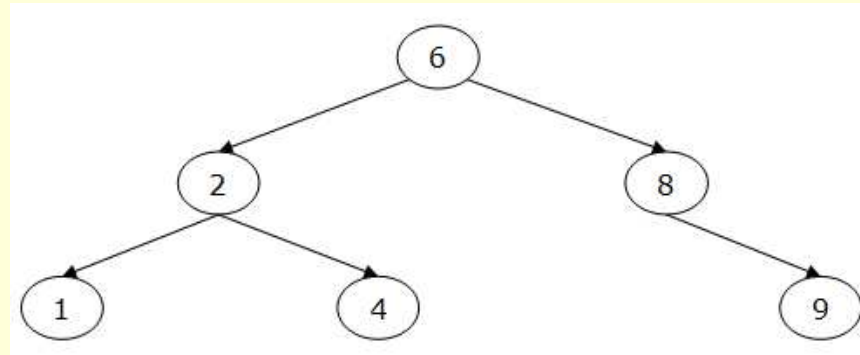
- $et : V_G \rightarrow E$ jest różnowartościową funkcją etykietowania wierzchołków i E jest pewnym niepustym, liniowo uporządkowanym zbiorem etykiet $\langle E, \leq \rangle$,
- dla każdej trójki wierzchołków u, v, w , jeżeli:
 - u jest lewym następnikiem wierzchołka v , to dla dowolnego wierzchołka x należącego do poddrzewa o korzeniu w wierzchołku u zachodzi $et(x) \leq et(v)$,
 - w jest prawym następnikiem wierzchołka v , to dla dowolnego wierzchołka y należącego do poddrzewa o korzeniu w wierzchołku w zachodzi $et(v) \leq et(y)$.

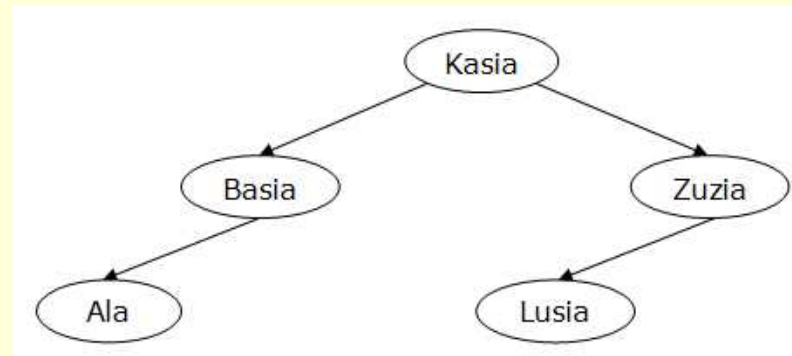
Słownik – drzewa poszukiwań binarnych BST

Przykłady:

- zbiór etykiet $\langle \mathbb{N}, \leq \rangle$:

- zbiór etykiet $\langle \Pi, \leq_{leks} \rangle$, gdzie Π jest zbiorem słów języka polskiego:

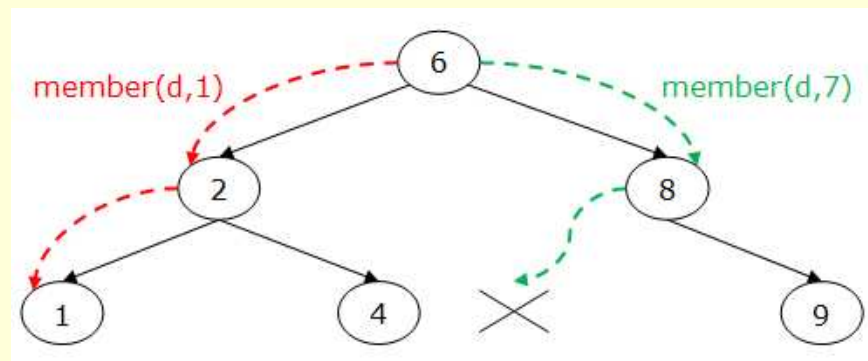
Słownik – drzewa poszukiwań binarnych BST

Operacji $member(d, e)$ – idea. Niech T będzie drzewem BST, będącym implementacją słownika d dla uniwersum elementów E , i niech e będzie elementem uniwersum E .

Rozpoczynając od korzenia drzewa BST:

- sprawdź, czy dowiązanie do aktualnie rozważanego wierzchołka v jest puste, wtedy $member(d, e) = false$,
- sprawdź dla aktualnie rozważanego wierzchołka, czy $et(v) = e$, jeżeli tak, to $member(d, e) = true$,
- jeżeli $et(v) > e$, przejdź do wierzchołka $v.left$ i powtórz powyższe postępowanie,
- jeżeli $et(v) < e$, przejdź do wierzchołka $v.right$ i powtórz powyższe postępowanie.

Przykład. Wyszukujemy w słowniku $d = \{1, 2, 4, 6, 8, 9\}$ elementu 1 oraz 7.

Słownik – drzewa poszukiwań binarnych BST

Operacji *member* (d, e) – implementacja.

```
bool Member(TreeNode root, E e) {  
  
    while (root!=NULL)  
        if (root.Et==e) return true;  
        else if (root.Et>e) root=root.left;  
        else root=root.right;  
  
    return false;  
}
```

Pytanie. Jaka jest pesymistyczna złożoność czasowa algorytmu Member względem liczby odwiedzonych wierzchołków?

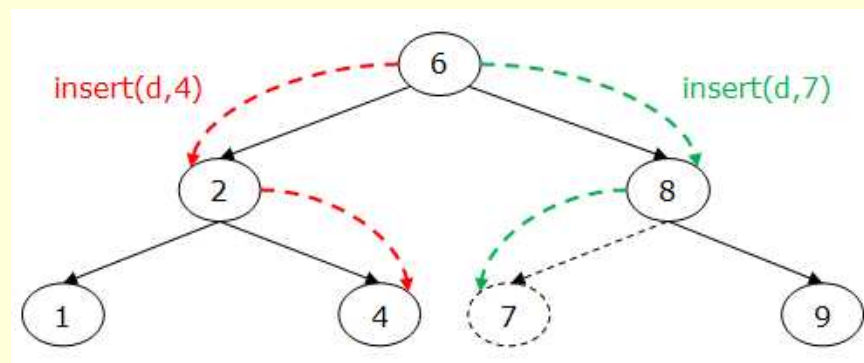
Pytanie. Jaka jest złożoność pamięciowa algorytmu Member?

Słownik – drzewa poszukiwań binarnych BST

Operacji $insert(d, e)$ – idea. Niech T będzie drzewem BST, będącym implementacją słownika d dla uniwersum elementów E , i niech e będzie elementem uniwersum E . Rozpoczynając od korzenia drzewa BST:

- sprawdź, czy dowiązanie do aktualnie rozważanego wierzchołka v jest puste, jeżeli tak, to utwórz (w aktualnym dowiązaniu) nowy wierzchołek z etykietą e
- sprawdź dla aktualnie rozważanego wierzchołka, czy $et(v) = e$, jeżeli tak, to zakończ działanie algorytmu,
- jeżeli $et(v) > e$, przejdź do wierzchołka $v.left$ i powtórz powyższe postępowanie,
- jeżeli $et(v) < e$, przejdź do wierzchołka $v.right$ i powtórz powyższe postępowanie.

Przykład. Wstawiamy do słownika $d = \{1, 2, 4, 6, 8, 9\}$ element 4 oraz 7.

Słownik – drzewa poszukiwań binarnych BST

Operacji *insert*(*d*, *e*) – implementacja.

```
TreeNode Insert(TreeNode root, E e) {
    TreeNode tmp=root;

    if (root==NULL) return NewVertex(e);

    while (true) {
        if (tmp.Et==e) return root;
        if (tmp.Et>e)
            if (tmp.left!=NULL) tmp=tmp.left;
            else {
                tmp.left=NewVertex(e);
                return root;
            }
    }
}
```

Słownik – drzewa poszukiwań binarnych BST

Operacji *insert*(*d*, *e*) – implementacja (c.d.).

```
        else
            if (tmp.right!=NULL) tmp=tmp.right;
            else {
                tmp.right=NewVertex(e);
                return root;
            }
    }

    return false;
}
```

Pytanie. Jaka pesymistyczna złożoność czasowa algorytmu Insert względem liczby odwiedzonych wierzchołków?

Pytanie. Jaka jest złożoność pamięciowa algorytmu Insert?

Słownik – drzewa poszukiwań binarnych BST

Twierdzenie. Niech T będzie drzewem poszukiwań binarnych BST, będącym implementacją słownika d dla uniwersum elementów E , gdzie $|E| = n$. Jeżeli drzewo T powstało przez kolejne wstawienie elementów zbioru E w losowej kolejności, to oczekiwana wysokość tego drzewa jest rzędu $O(\lg n)$.

Wniosek. Oczekiwana złożoność operacji słownika *member* w implementacji drzewa BST wynosi $O(\lg n)$, gdzie n jest liczbą wierzchołków drzewa.

Wniosek. Oczekiwana złożoność operacji słownika *insert* w implementacji drzewa BST wynosi $O(\lg n)$, gdzie n jest liczbą wierzchołków drzewa.

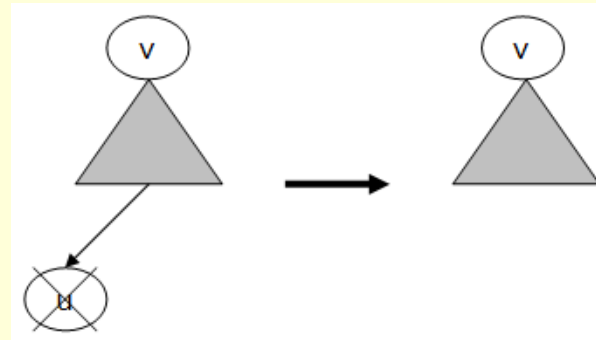
Słownik – drzewa poszukiwań binarnych BST

Operacji *delete* (d, e) – idea. Niech T będzie drzewem BST, będącym implementacją słownika d dla uniwersum elementów E , i niech e będzie elementem uniwersum E . Rozpoczynając od korzenia drzewa BST:

- sprawdź, czy dowiązanie do aktualnie rozważanego wierzchołka u jest puste, wtedy zakończ działanie algorytmu,
- jeżeli $et(u) > e$, przejdź do wierzchołka $u.left$ i powtórz powyższe postępowanie,
- jeżeli $et(u) < e$, przejdź do wierzchołka $u.right$ i powtórz powyższe postępowanie.
- sprawdź dla aktualnie rozważanego wierzchołka, czy $et(u) = e$, jeżeli tak, to wykonaj jeden z trzech wariantów operacji usuwania wierzchołka:
 - wierzchołek u jest liściem w drzewie BST,
 - wierzchołek u ma tylko jednego syna w drzewie BST,
 - wierzchołek u ma dwóch synów w drzewie BST.

Słownik – drzewa poszukiwań binarnych BST

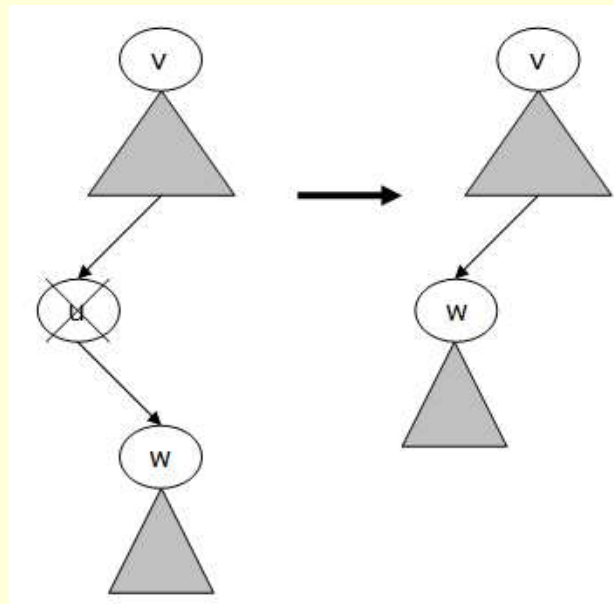
Operacji *delete* (d, e) – idea (c.d.). Wierzchołek u jest liściem w drzewie BST

Pytanie. Jaka oczekiwana i pesymistyczna złożoność czasowa algorytmu Delete w tym przypadku?

Słownik – drzewa poszukiwań binarnych BST

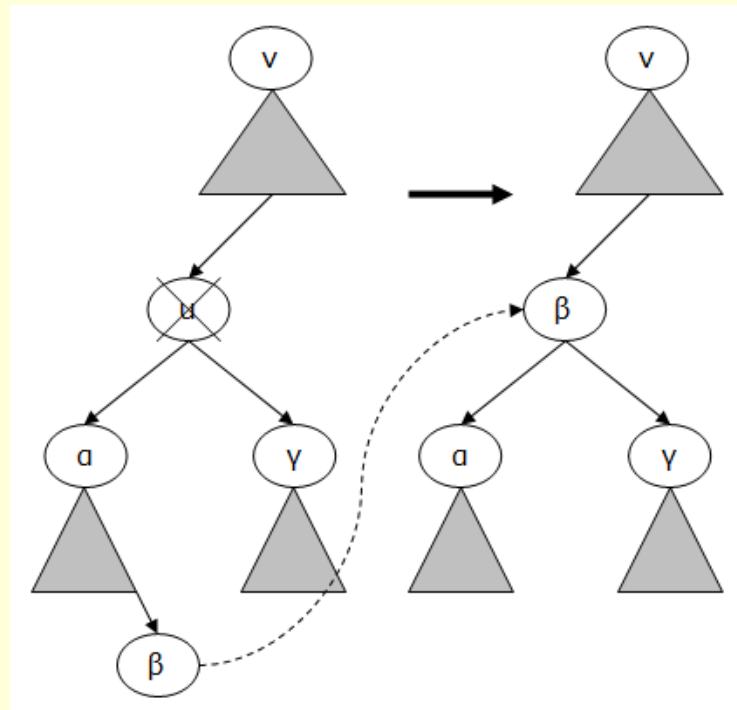
Operacji *delete* (d, e) – idea (c.d.). Wierzchołek u ma tylko jednego syna w drzewie BST

Pytanie. Jaka oczekiwana i pesymistyczna złożoność czasowa algorytmu Delete w tym przypadku?

Słownik – drzewa poszukiwań binarnych BST

Operacji *delete* (d, e) – idea (c.d.). Wierzchołek u ma dwóch synów w drzewie BST (wierzchołek β jest bezpośrednim poprzednikiem w sensie porządku etykiet wierzchołka u , analogicznie dla bezpośredniego następnika w poddrzewie wierzchołka γ):

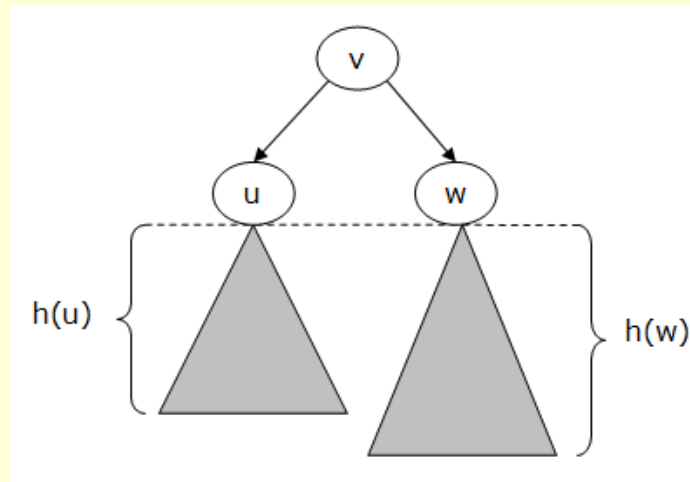
Pytanie. Jaka oczekiwana i pesymistyczna złożoność czasowa algorytmu Delete w tym przypadku?

Słownik

(drzewa poszukiwań binarnych AVL)

Słownik – drzewa poszukiwań binarnych AVL

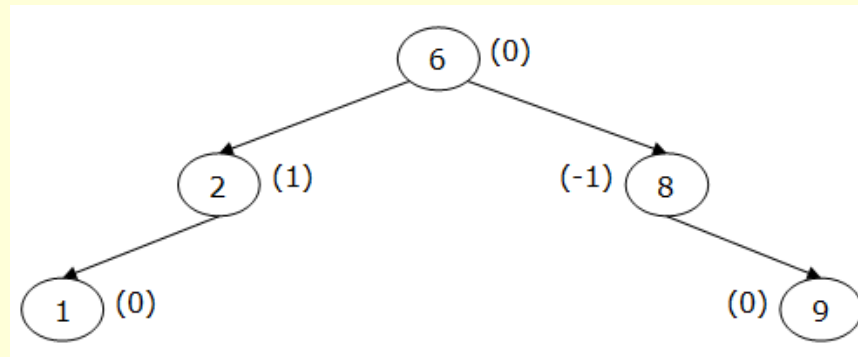
Definicja. Drzewem binarnych poszukiwań AVL (Adelson, Velskii, Landis) nazywamy drzewo BST $G = (V_G, E_G, et)$, gdzie dla każdej trójki wierzchołków u, v, w różnica wysokości poddrzew wierzchołka v , tj. $h(u) - h(w)$ jest równa $-1, 0$, albo 1 .

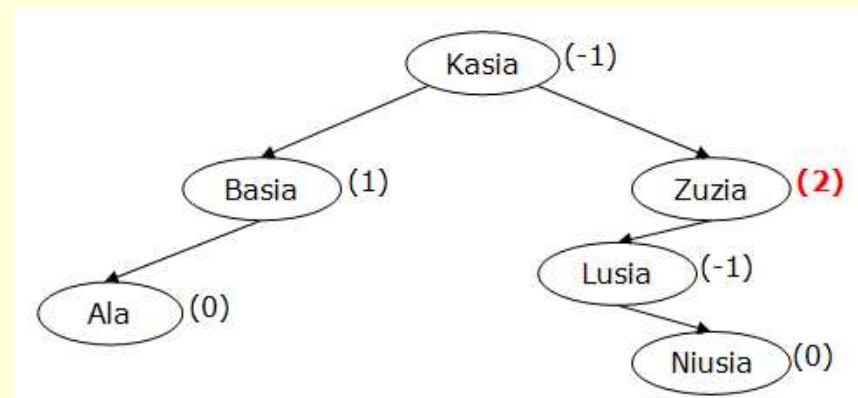
Słownik – drzewa poszukiwań binarnych AVL

Przykłady:

- zbiór etykiet $\langle \mathbb{N}, \leq \rangle$ – drzewo BST i AVL:

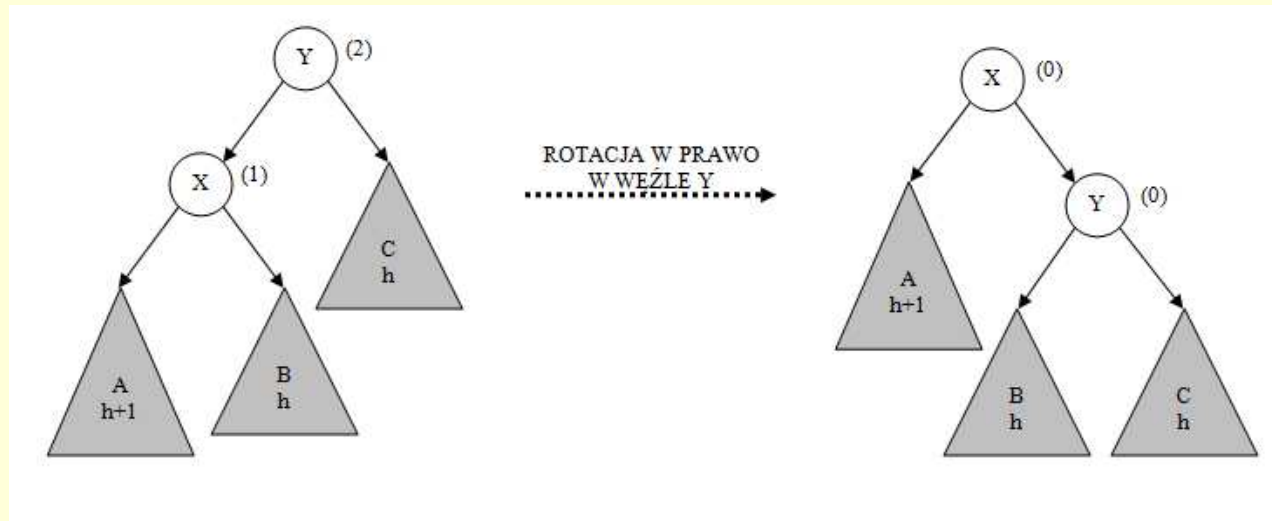

- zbiór etykiet $\langle \Pi, \leq_{leks} \rangle$ – drzewo BST, ale nie AVL:

Słownik – drzewa poszukiwań binarnych AVL

Schemat rotacji pojedynczej w prawo (rotacja w lewo analogicznie).

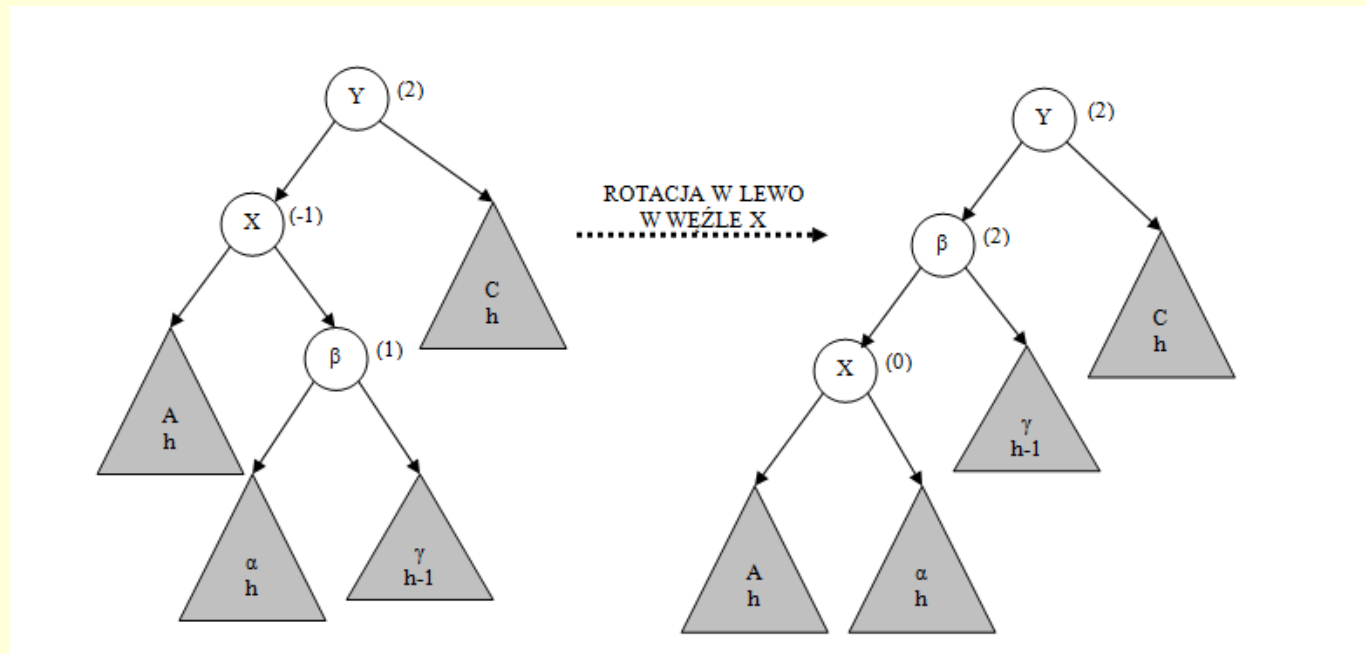

Złożoność. Koszt czasowy pojedynczej rotacji względem operacji na strukturze drzewa AVL jest stały.

Zadanie. Podaj przykład drzewa BST, ale nie AVL, dla którego wykonanie pojedynczej rotacji w prawo spowoduje, że drzewo stanie się drzewem AVL.

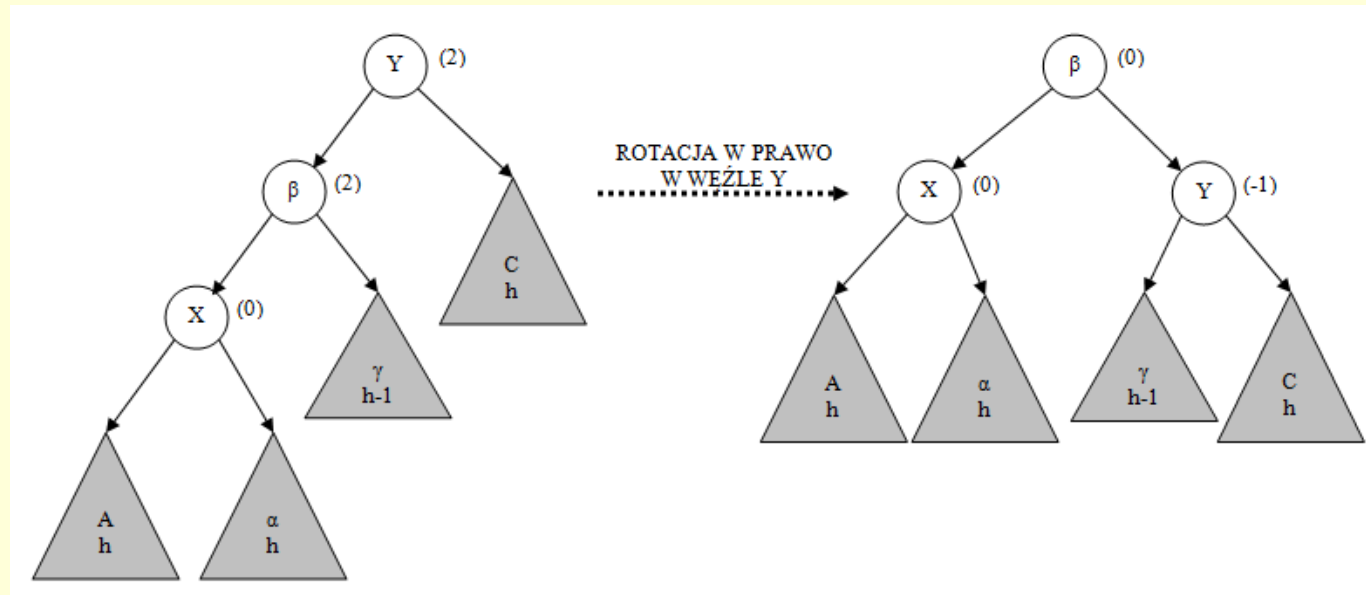
Słownik – drzewa poszukiwań binarnych AVL

Schemat rotacji podwójnej lewo-prawo (rotacja w prawo-lewo analogicznie)

Słownik – drzewa poszukiwań binarnych AVL

Schemat rotacji podwójnej lewo-prawo (rotacja w prawo-lewo analogicznie) c.d.

Złożoność. Koszt czasowy podwójnej rotacji względem operacji na strukturze drzewa AVL jest stały.

Zadanie. Podaj przykład drzewa BST, ale nie AVL, dla którego wykonanie podwójnej rotacji w lewo-prawo spowoduje, że drzewo stanie się drzewem AVL.

Słownik – drzewa poszukiwań binarnych AVL

Operacja $member(d, e)$ – idea:

- wyszukujemy wierzchołek zgodnie z procedurą $member$ dla drzew BST,
- rezultatem operacji jest drzewo AVL,

Złożoność operacji $W(n) = A(n) = O(\lg n)$, gdzie n jest liczbą wierzchołków drzewa .

Operacja $insert(d, e)$ – idea:

- wstawiamy wierzchołek zgodnie z procedurą $insert$ dla drzew BST,
- przeglądamy ścieżkę wierzchołek-korzeń drzewa i wykonujemy stosowne rotacje,
- rezultatem jest drzewo AVL.

Złożoność operacji $W(n) = A(n) = O(\lg n)$, gdzie n jest liczbą wierzchołków drzewa.

Fakt. Operacja $insert$ dla drzew AVL wymaga wykonania co najwyżej jednej co najwyżej podwójnej rotacji bez względu na liczbę wierzchołków drzewa.

Słownik – drzewa poszukiwań binarnych AVL

Operacja *delete* (d, e) – idea:

- usuwamy wierzchołek u zgodnie z procedurą *delete* dla drzew BST, jeżeli:
 - wierzchołek u jest liściem w drzewie AVL albo wierzchołek u ma tylko jednego syna w drzewie AVL, to przeglądamy ścieżkę wierzchołek-korzeń drzewa i wykonujemy stosowne rotacje,
 - wierzchołek u ma dwóch synów w drzewie AVL, to przeglądamy ścieżkę wierzchołek bezpośredni poprzednik-korzeń (analogicznie wierzchołek bezpośredni następnik-korzeń) drzewa i wykonujemy stosowne rotacje,
- rezultatem jest drzewo AVL.

Złożoność operacji $W(n) = A(n) = O(\lg n)$, gdzie n jest liczbą wierzchołków drzewa.

Fakt. Operacja *delete* dla drzew AVL wymaga wykonania co najwyżej $\lg n$ co najwyżej podwójnych rotacji, gdzie n jest liczbą wierzchołków drzewa.

Zadanie ().** Podaj przykład drzewa AVL o $n > 16$ wierzchołkach, w którym usunięcie pewnego wierzchołka wymusi wykonanie $\Theta(h)$ rotacji, gdzie h jest wysokością drzewa.

Sortowanie przy użyciu drzew poszukiwań binarnych

Sortowanie przy użyciu drzew poszukiwań binarnych

Idea algorytmu TreeSort. Niech E będzie zbiorem n elementów z określoną relacją \leq porządku częściowego oraz T pustym drzewem poszukiwań binarnych:

- wstaw (w dowolnej kolejności) wszystkie elementy zbioru E do drzewa T ,
- wypisz wierzchołki drzewa T w kolejności InOrder.

Otrzymany ciąg elementów zbioru E jest posortowany rosnąco względem relacji porządku częściowego \leq .

Zadanie (*). Udowodnij, że etykiety dowolnego drzewa poszukiwań binarnych odczytane w kolejności InOrder tworzą ciąg niemalejący.

Fakt. Złożoność czasową i pamięciową algorytmu TreeSort w strukturze drzew AVL można oszacować kolejno przez $\Theta(n \lg n)$ i $\Theta(n)$, gdzie n jest rozmiarem danych wejściowych.

Wniosek. Algorytm TreeSort jest optymalnym algorytmem dla problemu sortowania przez porównania.

Pytanie. Jaka jest złożoność czasowa algorytmu TreeSort w strukturze drzew BST?